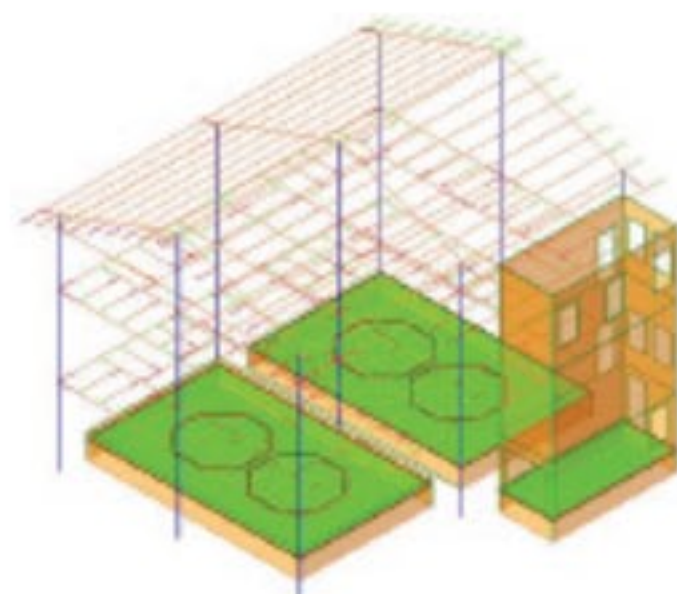

Rys. 1. Okno edycji wyświetlania grafiki
Fig. 1. Visibility/Graphics overwrites

Rys. 2. Model fizyczny konstrukcji stalowej hali dwunawowej
Fig. 2. Physical model of a steel structure of a double-edged hall

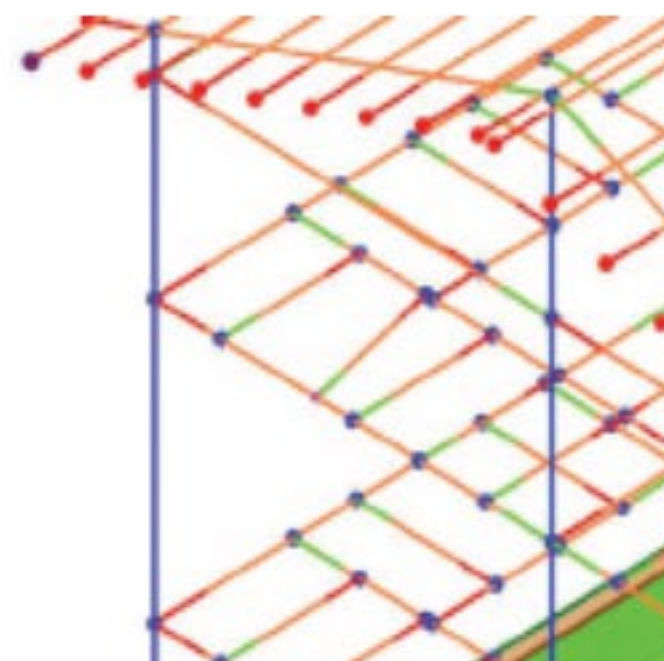
Rys. 3. Model analityczny obiektu magazynowo-suszarniczego
Fig. 3. Analytical model of warehouse and drying facility

analitycznego. Wartość odległości, którą ustawia projektant, determinuje późniejsze zachowania elementów analitycznych, które mogą dopasowywać się wraz z zmienianym modelem fi-

zycznym lub nie. Z mojego doświadczenia wynika, że wartość ta powinna wynosić co najmniej połowę najcieńszej przegrody użytej w projekcie.

W przypadku wykrycia niespójności modelu projektant może modyfikować węzły, osie prętów czy płaszczyzny stropów. W celu wykrycia elementów niepołączonych zastosowano filtry, które pozwalają na zlokalizowanie wszystkich węzłów (rysunek 4). Narzędzie fil-

trów wyświetla pręty wg zadanych reguł, np. węzły połączone automatycznie (niebieski), połączone manualnie (różowe) i rozłączone (czerwone), co pokazano na rysunku 5.

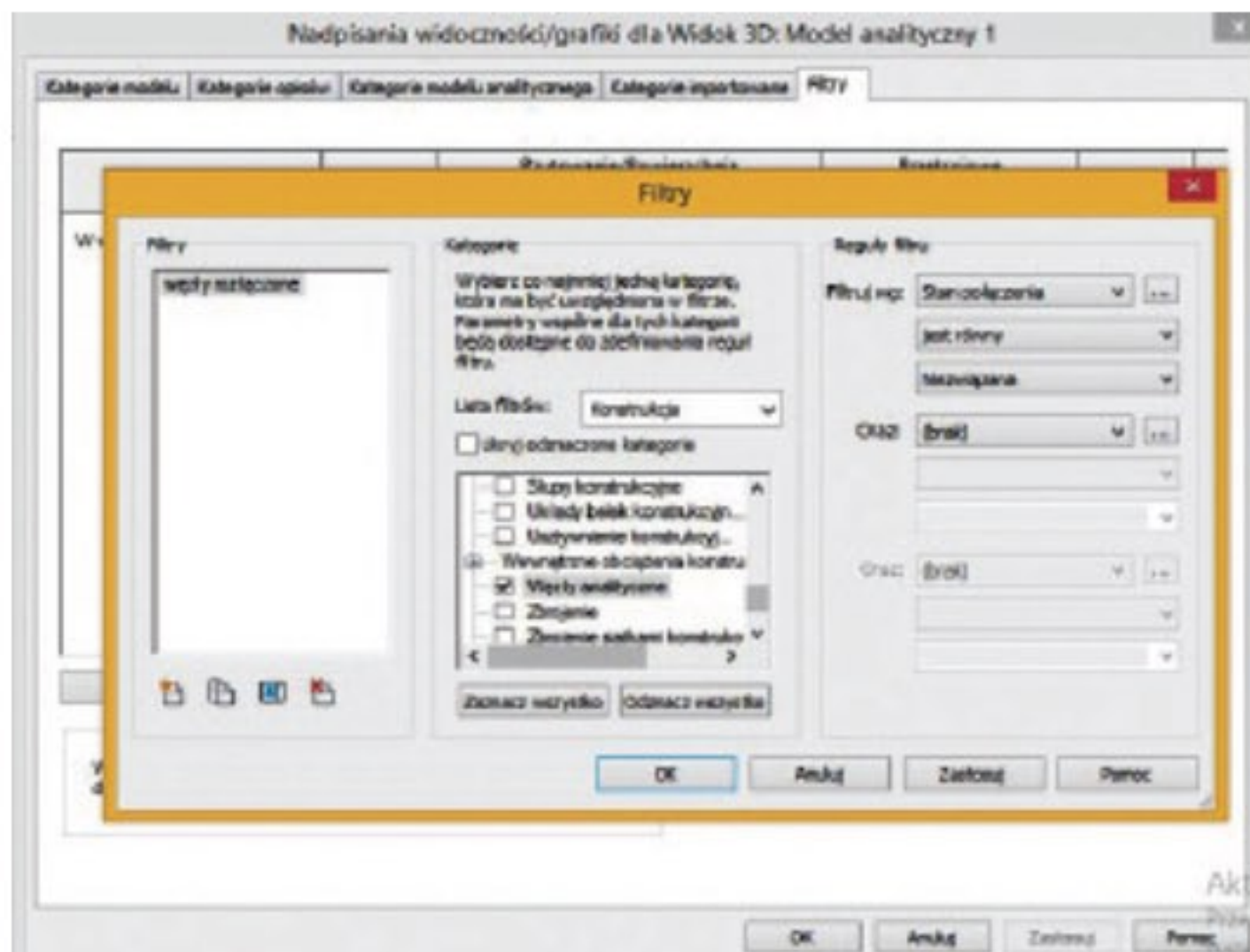

Rys. 5. Widoczność węzłów wg reguł
Fig. 5. Visibility of nodes by rules

Modyfikacja węzłów, osi i płaszczyzn

Rozłączone węzły można dopasować ręcznie, nie zmieniając modelu fizycznego (rysunek 6). Zaznaczając rozłączone punkty węzłowe, dopasowano je do istniejących osi i płaszczyzn, zapewniając tym samym spójność modelu.

W podobny sposób Revit pozwala na edycję osi prętów czy płaszczyzn stropów. W przypadku stropu warstwowego płaszczyzna modelu analitycznego może powstać w środku symetrii lub

Rys. 4. Okno dodawania filtrów
Fig. 4. Filters